

PRESS CLIPPING

Понедељак 11.06.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

АЗИЛАНТИ НИГДЕ ДОБРОДОШЛИ

Преглед, Датум : 6.6.2012, Страна : 5

Одлука о новом смештају још није донета

Комесар Владе Србије за избеглице Владимир Цуцић изјавио је јуче, **поводом спекулација да ће азиланти из Бање Ковиљаче бити смештени у напуштену касарну код Младеновца, да таква одлука није донета.**

„О томе одлучује Влада Србије“, рекао је Цуцић у изјави за онлајн издање дневника „Политика“ **поводом спекулација да ће нови смештај за азиланте бити у напуштеној касарни „Мала врбица“.** Српски народни покрет „Наши“ јуче је саопштио да су мештани Врбице организовали блокаду пута због доласка азиланата који би, како се тврди, требало да буду пребачени из Бање Ковиљаче.

У саопштењу је најављено да ће доћи до радикализације протеста уколико сутрашњи састанак са градоначелником Београда Драганом Ђиласом не буде уродио плодом.

„Организатори протеста морају имати у виду да је то што раде узнемиравање јавности и ширење лажних вести, што је кажњиво по закону“, упозорио је тим поводом Цуцић.

„Досадашње искуство говори да се, када су азиланти у питању, манипулише осећањима. Тврди се да они нападају локално становништво, а званична полицијска документација указује на то да су управо азиланти жртве напада локалних насилника“, рекао је српски комесар за избеглице.

Он је истакао да је прихват и смештај азиланата међународна обавеза наше земље и додао да би бар Срби, који су током историје били прогањани, морали имати разумевања за оне који су у таквој ситуацији данас. Цуцић је као добар пример навео центар за азиланте у Боговађи где, како је казао, нема никаквих проблема, а захваљујући његовом раду запослено је 50 мештана. Према речима Цуцића, отварање новог смештаја за азиланте неће значити затварање постојећих центара у Бањи Ковиљачи и Боговађи, већ њихово растерећење.

АЗИЛАНТИ ИПАК НЕ ДОЛАЗЕ У МЛАДЕНОВАЦ

Ало!, Датум : 6.6.2012, Страна : 4

ПОВОДОМ спекулација да ће нови смештај за азиланте бити у напуштеној касарни „Мала Врбица“ **надомак Младеновца, комесар за избеглице Владимир Цуцић рекао је јуче да није донета одлука да азиланти из Бање Ковиљаче буду смештени у касарну код Младеновца, уз напомену да о томе одлучује Влада Србије.**

У СРБИЈИ БОРАВИ ОКО 270 АЗИЛАНАТА

Политика, Датум : 6.6.2012, Страна : А7

Приче о хиљадама азиланата су измишљотина која у миграционим службама изазива подозрење, тврди Владимир Цуцић

Азил у Србији, до сада су добили по један Сомалац, Ирачанин и Копт из Египта. Документа Србије добили би и атлетичари из Сомалије, о којима су медији извештавали као будућим репрезентативцима нове балканске домовине, али су они „отрчали” даље на запад. Наиме, док чекају одлуку власти, што је процедура која траје неколико месеци, тражиоци азила по правилу „нестану” из домаћих прихватних центара и илегално напусте Србију. Своју срећу, ипак, потраже у некој од богатих држава ЕУ.

Приче о хиљадама азиланата су чиста измишљотина која у миграционим службама од Мађарске до Норвешке изазива подозрење према нашој земљи. У Србији тренутно борави око 270 странаца који траже азил и смештени су у центрима у Бањи Ковиљачи и Боговађи, у којима има 87, односно 180 кревета.

Центри нису затвореног типа, азиланти од МУП-а Србије добијају документ – пријаву боравка, а скоро сви поседују и своја лична документа. У овим објектима постоји кућни ред чије кршење, када је реч о напуштању објекта без дозволе, са собом повлачи губитак права на смештај – каже Владимир Цуцић, комесар за избеглице Србије.

Према његовим речима, решење проблема тражилаца азила нису ни херметички затворене границе ван званичних прелаза, ни држање ових странаца у камповима затвореног типа, већ – склапање и поштовање споразума о реадмисији. То је процес њиховог враћања у државу из које су ушли у земљу у којој траже азил.

– У том смислу од великог значаја је споразум о реадмисији наше земље са Македонијом, одакле већина странаца илегално улази у Србију – истиче Цуцић.

Разлог за то је географске природе – илегални пролаз на запад преко Бугарске и Румуније отежава Дунав, а на правцу преко Албаније, Црне Горе, БиХ и Хрватске има много граница. Објекат у којем се налази центар у Боговађи заправо је одмаралиште Црвеног крста, организације која по уговору обезбеђује и исхрану за азиланте.

– **Однедавно наша Служба тражења ангажована је на пружању помоћи азилантима, будући да се током мигрирања из Азије или Африке у државе ЕУ често изгуби контакт међу члановима породица. На пример, део породице стигне у Шведску, па се преко Црвеног крста распитује за сроднике који су можда у Србији – објашњава Весна Миленовић, генерални секретар Црвеног крста Србије.**

Ова организација била је активна и зимус када се у Суботици, по хладноћи и снегу, група азиланата нашла на отвореном простору. Док су боравили у овом граду, у једном објекту обезбеђени су им смештај и храна. У Комесаријату за избеглице Србије кажу да ће их ускоро преузети и пружити им адекватан третман.

Ова институција надлежна је само за странце који су откривени током проласка кроз Србију и формално затраже азил. Колико је илегалних миграната, попут оних који се окупљају у Суботици уочи покушаја преласка у Мађарску, може само да се нагађа, будући да је реч о тамној бројци о којој не постоје званичне процене.

Антрфиле : О азилу одлучују канцеларија МУП-а и комисија

Поступак у захтевима за азил у првом степену води Канцеларија за азил МУП-а Србије. Комисија за азил одлучује у другом степену, а чине је председник и осам чланова које именује влада на период од четири године.

СТРУЧНОСТ УМЕСТО ПОЛИТИКЕ

Преглед, Датум : 7.6.2012, Страна : 5

„Незапосленост, нерешен стамбени и правни статус највећи су проблеми око 500.000 избеглица, који данас живе у Србији, где су се доселили због грађанског рата из бивших југословенских република, Хрватске, БиХ, Словеније, те услед проблема на Космету.

Због тога ће приоритет у будућем раду бити пројекти намењени радном и економском оснаживању избеглица, те сакупљању средстава и донација из домаћих и страних извора“, истакао је јуче **новоизабрани председник Удружења избеглица и прогнаника Игор Ристић**. Он је након именованја на ванредној изборној скупштини удружења указао на многе пропусте у раду бившег руководства, што ће се, по његовим речима, превазићи стручним радом и кадровским решењима.

На скупу су изабрани три потпредседника, управни, надзорни и извршни одбор те измењени статут. **Генерални секретар удружења Томо Купрешаковић** навео је да очекује нормализацију рада ове организације која је протеклих десет година била изложена самовлашћу досадашњег председника Милорада Муратовића.

Кадровске и нормативне измене овог удружења подржали су Асоцијација избегличких и других удружења Срба из Хрватске, Црвени крст Србије и многе невладине организације. Расцеп и бројне свађе у удружењу, чије је седиште већ 20 година у центру Београда, поред железничке станице, су кулминирали када група избеглица окупљених око Коалиције избегличких удружења недавно провалила у просторије удружења. Суштина спора је у неслагању већине чланова удружења.

ДИЈАСПОРА ПОМАЖЕ ИЗБЕГЛИЦЕ

Куир, Датум : 10.6.2012, Страна : 6

БЕОГРАД - Фонд дијаспоре за матицу има годишњи прилив између 150.000 и 200.000 евра, а приоритети за финансирање у 2012. биће наставак трајног збрињавања избеглица и расељених са Космета и простора бивше Југославије, рекао је председник Фонда Живадин Јовановић.

- Фонд има одлуку да не троши главницу, већ само приход од камате и нове прилоге - рекао је Јовановић.

БЕБЕ ЗАВИЈЕНЕ САМО У ПАПИР

Дневник, Датум : 10.6.2012, Страна : 31

ФЕЉТОН ПРИВАТНИ ЖИВОТ СРБА НОВИЈЕГ ДОБА (27)

Драгољуб Живковић из србијанског села Полома описује негодовање у својој чети због одбијања команде да војнике пуне после повратка у Србију да виде своје породице, али о свом повратку кући је веома штур: „Говорник кога смо изабрали вели: Господине капетане жељни смо наше деце, мајке и оца. Тражимо одсуство да видимо наше миле и драге. Јесу ли живи? Ми тражимо редовитим путем. Ако нас нећете пустити, ми идемо без објаве. И тако одосмо заједно кући на 40 дана.“

Повратнике у опустелим селима дочекују „празне куће, стаје, вајати и качаре. Остало је само оно што непријатељ није могао однети и уништити. Ни крава ни волова ни пилета. Ништа живо. Изгладнела и испијена чељад, бесвесно је дочекала своје спасиоце и немоћна да поред гробља свог иметка и хранитеља искаже ма и зрачка радости“. Један страни сведок је забележио да је беда била толика, да се у Србији новорођена деца завијају у папир. Народ иде по пољима го и бос“.

Преживелима се период између два свеска рата чинио као кратка међуфаза, после које је дошло до још страшнијих страдања. Сад су избегличке колоне ишле са свих околних југословенских простора ка делу Србије под немачком окупационом управом, преко 400.000 српских и око 12.000 словеначких избеглица је својим присуством не само погоршало тешко стање у исхрани, становању, одевању, лечењу, већ донело и сву страхоту проживљеног у масовним усташким покољима, затворима, малтретирањима, пљачки, протеривању различитих окупационих власти.

Комесаријат за избеглице Недићеве владе је организовао њихов прихват, запошљавање, исхрану, али је њихов стални прилив и неорганизовано пресељавање и избегавање да се пријаве отежавали рад ове институције.

Смештај по селима, у колективним центрима по школским зградама, касарнама, реквирираним становима и магацинима, крајње оскудна исхрана „са казана“, одвајање деце у центре по манастирима и бањама (по евиденцији Томе Максимовића 1943. у Србији је било регистровано 83.225 избегличке деце), велики број сирочади, тешкоће у лечењу, велик број трајно и привремено трауматизованих због ратних страдања, боравка у логорима, губитака у породици, висока стопа смртности – неке су од околности које су одређивале њихов живот.

Прелазак у Србију био је далеко од жељене сигурности: поред недаћа свакодневног преживљавања, они су, заједно са домаћим становништвом, били погођени бомбардовањима, политичким и војним расколима, репресалијама окупационих власти и својевољи њихових домаћих помагача.

Нови масовни избеглички талас је покренут политичком кризом деведесетих година, урушавањем југословенске државе и разарањима градова и села. За бројне припаднике најстарије генерације српских избеглица то је било понављање егзодуса са истих простора из времена Другог светског рата. Одлазак у избеглиштво био је мотивисан различитим узроцима (неслагање са новим режимима, страх за сопствени и живот чланова породице, отворене претње, избацивање из станова и отпуштање са посла мотивисани националном припадношћу, малтретирање деце у школи, уцене, физички напади, па и убистава неког од ближњих); масовни покрети, као онај српског становништва из Хрватске у лето 1995, били су плод ратних операција и етничког чишћења, уз спаљивање села, пљачку и уништавање имовине, убијање заосталих или оних који нису желели да напусте своје домове. За припаднике српске заједнице по градовима Хрватске који су одлучили да остану, повлачење у анонимност и мимикрија, укључујући и радикалне промене идентитета (прелазак у католичку веру, крштавање деце у католичким црквама и давање хрватских имена), биле су трауматичне одлуке.

По проценама из средине деведесетих година у јеку ратних операција било је преко 600.000 избеглица у Србији, којима треба додати и око 200.000–250.000 „интерно расељених лица“ као последицу бомбардовања НАТО 1999. и каснијих догађаја на Косову, било је смештено „привремено“ (то је за многе значио дводеценијски живот на маргини, у колективним импровизованим центрима, сличним онима из 1941–1945), код рођака, у изнајмљеним становима, насељима која су ницала на периферијама великих градова (Београд, Нови Сад, Панчево, Ниш, Крагујевац, Краљево).

Велика већина избеглица први пут је ступила у Србију, са осећањем олакшања јер се нашла ван ратних операција, у релативној сигурности; касније је наступило суочавање са реалношћу избегличког живота, оскудицом, разочарањем, депресијом и жалом за остављеним кућама, имањима и завичајем. Очекивана привременост претворила се у дуг процес привикавања на нове околности, помешано са носталгијом и жељом да се упркос неповољним околностима после окончања рата врате у завичај.

На драстичан начин сведоче нови делови гробаља у војвођанским градовима, настали од почетка деведесетих, о заступљености нове популације, која је своје преминуле сахрањивала стотинама километара далеко од места са којих су стигли у избегличким колонама.

Живот и смрт без икаквих личних докумената сем избегличке легитимације, осећање искорењености, посебно људи са села, који су чинили најбројнији део избегличке популације, проблеми су са којима се и данас суочавају избеглице, мада су многи примањем српског држављанства преименовани. Млади су се лакше навикавали, мешајући се са вршњацима у новом окружењу и, прихватајући дијалект, понашање и обичаје.

др Милан Ристовић

PRESS CLIPPING

Среда 13.06.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СРБИЈА ПРИВЛАЧИ МИГРАНТЕ

Преглед, Датум : 13.6.2012, Страна : 5

Европска мрежа за превенцију илегалне миграције организује радионицу у Београду

Велики ризике преузима пола милиона избеглица, 200.000 интерно расељених са Космета, те све више илегалца, истиче заштитник грађана Саша Јанковић - Добрила Солеша

Дубока економска криза у Европи, региону и Србији одразила се на раст миграционих кретања, кршење људских права, продубљавања јаза богатих и сиромашних, али и потребу спровођења превентивних механизма против појаве илегалних миграција и разних облика тортура. Ову поруку послали су јуче из Београда учесници 9. тематске дводневне радионице „Мреже европских националних превентивних механизма против илегалне миграције“.

„У Србији је 1996. године било око пола милиона избеглица и интерно расељених, уз постојање 700 колективних центара, а данас их има само 39, са око 3.000 угрожених. Данас веће проблеме има око 200.000 интерно расељених који су стигли са простора Косова и Метохије“, истакао је Саша Јанковић на отварању скупа у организацији Савета Европе, Фонда за подршку људских права и стручног тима Србије за Национални превентивни механизам (НПМ).

Јанковић је додао да се број илегалних миграната за годину дана удвостручио, у целој 2011. било је 800, а само за првих пет месеци ове године појавило се 500 нових случајева. Он каже да је у складу са споразумом са ЕУ прошле године у Србију враћено око 2.000 лица, највише, око 800 њих из Немачке. „Повећан је и притисак тражилаца азила којих је крајем 2011. било 3.000, а још 500 захтева је поднето од почетка године“, навео је Јанковић.

Ради спречавања тортуре над ризичним групама, а у оквиру новог одељења за НПМ извршен је надзор над 18 полицијских станица, четири затвора, једном психијатријском болницом, као и две установе социјалне заштите укључујући и самостан. „Програм НПМ против мучења и за заштиту права постоји у 23 европске земље, од којих је најсвежији пример Холандије, док се Грчка и Аустрија припремају за доношење овог документа“, истакао је Маркус Јегер, шеф одсека за миграције у Генералном директорату Савета Европе (СЕ) за демократију.

Он оцењује да је Србија увела добре превентивне мере, а након анализе та искуства биће коришћена у Украјини која ради на увођењу НПМ. У раду дводневног скупа учествују представници националних програма превенције, стручне организације „Фронтекс“, више невладиних организација из Летоније, Естоније и Пољске. Централна тема београдско-европске радионице је третман илегалних миграната у европским земљама и проблеми кршења људских права приликом депортације у матичну државу.

Антрфиле : Умру на путу до ЕУ

Око 170 илегалних миграната, углавном из сиромашних афричких земаља, удављено је у мору, у пловидби чамцима до европских лука, на пример Малте, Италије, Марока или Шпаније у периоду од 10. јануара до 8. маја ове године.

Највећа несрећа задесила је групу која је из Либије покушала да стигне у Европу - 15 тела утопљеника нађена су 28. јануара у мору између Зилтена и Мисрате, а 40 од укупно 55 путника је нестало, наводи „Фронтекс“.

ДУПЛО ВИШЕ МИГРАНАТА

Политика, Датум : 13.6.2012, Страна : А9

Заштитник грађана Саша Јанковић рекао је да се број илегалних миграната у Србији за годину дана удвостручио. У 2011. их је било 800, а у 2012. досад чак 500.

Он је то рекао у Београду, на отварању девете тематске радионице Мреже европских националних превентивних механизма о појавама илегалне миграције, која ће трајати два дана у Београду. Јанковић је казао да је у поступку реадмисије, у складу са споразумом са ЕУ, прошле године враћено 2.000 људи, највише из Немачке. Када је реч о тражиоцима азила у 2011. их је било 3.000, а од почетка ове године поднесено је још 500 захтева, објаснио је он.

PRESS CLIPPING

Петак 15.06.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ТРАЖЕ АЗИЛ У СРБИЈИ И НЕСТАНУ

Политика, Датум : 15.6.2012, Страна : А8

Прошле године на македонској граници откривено 10.000 миграната. – Све актуелнији правац у ЕУ преко Хрватске

Србија би могла бити под мањим притиском незаконитих миграција ако би ЕУ успела да успостави ефикаснију контролу границе између Грчке и Турске, где је само током прошле године откривено око 50.000 имиграната, а колико их је прошло даље може само да се нагађа. А, пут према најразвијенијим државама ЕУ води их и преко Србије.

– Граничној полицији хронично недостају људство и опрема, што наравно зависи од могућности државе, али за ефикасно супротстављање илегалним миграцијама није довољно само да се граница чврсто затвори. Уосталом они који и уђу у државе ЕУ или Србију одмах затраже азил, па локалне власти морају да их прихвате на одређени период и да одлуче о њиховим захтевима. Малобројни добијају азил, већина настави миграције даље ка земљама дестинације, односно богатије земље ЕУ, а један део се и враћа у складу са споразумима о реадмисији. Ту је реч о поштовању људских права и европским стандардима, а дугорочно решење проблема економских миграција, могла би бити помоћ државама из којих долази највише миграната и увођење брзе и ефикасне процедуре повратка у земљу порекла која би их обесхрабривала да полазе на такав пут – каже Митар Ђурашковић, начелник Одељења за сузбијање прекограничног криминала и криминалистичко-обавештајне послове у Управи граничне полиције МУП-а Србије.

Када је реч о таласу миграција који је заплуснуо Србију, све је почело 2009. године, када је у грчкој луци Патра дошло до великог сукоба имиграната, полиције и локалног становништва. Наиме, тада је преко ове луке водио канал којим су се имигранти, кришом улазећи у шлепере који су фериботима превозени у Италију, путовали на Запад, без страха од граничне контроле, јер су обе земље чланице Шенгенског споразума.

У једном инциденту, говорили су о томе мигранти откривени у Србији, возач камиона је возилом повредио једног од њих док је покушавао да уђе кроз расечену цираду, па је убрзо дошло до туче илегалних путника и окупљених шофера. Интервенисала је полиција, умешали су се мигранти који су се врзали по луци, на страну полиције стали су локални анархисти који се иначе са чуварима реда стално сукобљавају. После тог хаоса на улицама Патре, успостављена је строжа контрола приликом укрцавања на бродове. Резултат тога био је да су илегалне миграције промениле смер и од тада је омасовљен правац који из Грчке води преко Србије на Запад.

– Са колеге из „Фронтекса”, агенције ЕУ за заштиту спољних граница, брзо смо уочили тај тренд. Нашли смо се у помало парадоксалној ситуацији, констатовано је да мигранти улазе у ЕУ из правца Србије, а они код нас улазе из ЕУ, односно Грчке, преко Македоније. Практично, незаконите миграције иду из ЕУ ка ЕУ преко земаља западног Балкана – објашњава Ђурашковић..

Само током прошле године МУП Србије открио је око 10.000 имиграната на српско-македонској граници. У Србију покушавају да уђу и улазе возом, аутопутем или преко „зеленог” граничног појаса. Један део имиграната који су откривени на самом граничном прелазу, у покушају незаконитог уласка, враћају се у Македонију. Већина оних који су откривени на самој граници су они који су затражили азил и уз одговарајуће потврде упућени су у центре у Бањи Ковиљачи и Боговађи. С тим што већина се тамо није појавила, јасно је да су, злоупотребљавајући право на азил, наставили свој илегални пут у богате државе ЕУ.

На северу Србије је „тврда” спољна граница ЕУ. Мађарска гранична полиција ради уз помоћ колега из Аустрије, а са њима су, са мађарске стране границе, и представници МУП-а Србије, када се спроводе заједничке операције. Они координирају рад са колегама које се налазе са српске стране државне међе. Током прошле године из Мађарске у Србију враћено је око 1.100 илегалних миграната.

– У последње време примећује се да се правац миграција рачва из Србије према Хрватској, будући да је српско-мађарска граница добро обезбеђена и да Хрватска ускоро улази у ЕУ, па је привлачна за мигранте који сматрају да ће из те земље лакше отићи даље на Запад – каже Ђурашковић.

Антрфиле : Турке враћају у Србију

У односу на незаконите миграције копном, као нови тренд препознат је и модус доласка држављана Турске преко аеродрома у региону, чији је циљ да после илегално оду ка земљама ЕУ. Економска сарадња држава региона са Турском је све интензивнија, држављанима ове земље за улазак у Србију и земље региона нису потребне визе, па међу онима који долазе из пословних разлога има и оних који би да се преко Србије „отисну” у ЕУ. Пошто долазе са легалним документима, овереним на аеродрому, када илегално пређу границу ЕУ, у процесу реадмисије враћају их у Србију са јасним доказима.

САСЛУШАВАЊЕ, ПА У СРБИЈУ!

Вечерње Новости, Датум : 15.6.2012, Страна : 26

СТРАНЦИ ПРОНАЂЕНИ НА МАЊАЧИ СМЕШТЕНИ У ИМИГРАЦИОНИ ЦЕНТАР

Међу 40 пронађених, 14 малолетника и једна беба

БАЊАЛУКА - Имигранти који су у среду пронађени у шуми на Мањачи код Бањалуке налазе се у Имиграционом центру у Источном Сарајеву и у току је утврђивање њиховог стварног идентитета. Проверавају се и информације да ли се води поступак азила у Србији, потврђено је у Служби за послове са странцима Министарства безбедности БиХ.

- У току је утврђивање стварног идентитета 40 имиграната, јер је досадашњи заснован на њиховим изјавама, пошто код себе нису имали никаква документа - рекла је портпаролка Службе Сања Шкулетић, додајући да имигранти тврде да су из Авганистана, Сомалије, Алжира и Палестине.

Она је навела да је у шуми код места Кола на Мањачи пронађено прво 38 имиграната, а након тога још два. Међу 40 пронађених имиграната, 14 је малолетника. На њих, изгладнеле и уплашене, случајно је наишао мештанин овог села који је одмах позвао полицију.

Наводно је међу имигрантима и беба од три месеца која је рођена у азилантском центру у Бањи Ковиљачи у Србији.

Шкулетићева каже да су имигранти током разговора са инспекторима Службе за послове са странцима рекли да су у БиХ дошли из Србије и да су тамо регистровани у поступку азила.

- Уколико се у предстојећој истражној фази њихове тврдње испоставе тачним, цела група биће враћена у Србију по основу Споразума о реадмисији - нагласила је Шкулетићева.

Она је појаснила да ће имигранти у Имиграционом центру у Источном Сарајеву остати док се не утврди њихов идентитет и да ли се води поступак азила у Србији. Та процедура траје обично неколико седмица. Њихов боравак у Имиграционом центру није временски ограничен. Они су довезени у среду ујутро камионом и остављени у шуми уз тврдњу возача да су стигли у Хрватску.

Антрфиле : УЛЕТЕЛИ У ВОЈНУ ВЕЖБУ

Имигранти су пронађени неколико километара од војних полигона на Мањачи у време одржавања војне вежбе са бојевим гађањем. Мештани кажу да је срећа што нису покушали да беже и крију се по околним шумама и брдима, чиме би били угрожени њихови животи због бојевог гађања.

КОСОВО НЕ МОЖЕ БИТИ ДРЖАВА

Преглед, Датум : 15.6.2012, Страна : 2

Вук Јеремић отворио министарски састанак Савета за регионалну сарадњу

Шеф српске дипломатије Вук Јеремић поручио је јуче у Београду, у обраћању министрима спољних послова Процеса сарадње у Југоисточној Европи, да у складу са споразумом Београда и Приштине о регионалном представљању, Косово може да учествује на састанцима искључиво као недржавни актер.

„Желим да будем јасан по том питању: где је Република Србија, не може бити Република Косово. Ни у ПСЈИЕ, ни у Савету Европе, ОЕБС нити некој институцији или агенцији у оквиру система УН“, рекао је Јеремић отварајући министарски састанак те регионалне иницијативе којом Србија председава. Јеремић је оценио да је Савет за регионалну сарадњу (РЦЦ) адекватан регионални форум на којем се може чути глас власти косовских Албанаца јужне српске покрајине Косова и Метохије.

„То је у складу са споразумом о регионалном представљању, постигнутом у оквиру техничког дијалога (Београда и Приштине) уз посредовање ЕУ. Он омогућава Приштини да учествује као недржавни актер на састанцима РЦЦ. Статусно неутрални споразум, који је у складу са Резолуцијом СБ УН 1244, не односи се на мултилатералне форуме, попут ПСЈИЕ, на којима је чланство резервисано за суверене државе“, истакао је Јеремић. Подсећајући да се ове године обележава 100 година од Првог балканског рата, Јеремић је рекао да је тим поводом за регионалне активности усвојен слоган „Од балканских ратова до балканског мира“, који осликава оно што је циљ ПСЈИЕ - потпуна трансформација и модернизација друштва региона.

„Такво достигнуће ће заувек затворити врата ери која је пружила мање него што је обећавала свакој од земаља које су на нашем географском простору“, оценио је он. На састанку су учествовали министри спољних послова БиХ Златко Лагумџија, Црне Горе

Милан Рођен, Румуније Андреј Марга, Македоније Никола Попоски, заменик премијера Турске Али Бабачан. Међу учесницима су и заменици шефова дипломатија Албаније и Молдавије Селџим Бељортаја и Андреј Попов, државни секретар МСП Словеније Божо Церар, помоћник министра спољних послова Хрватске Небојша Кохаровић, генерални директор Директората за европске послове Бугарске Руси Иванов и амбасадор Грчке у Србији Димостенис Стоидис. Јеремић је истакао да су земље ЈИЕ напорно радиле на јачању билатералних и мултилатералних односа и поручио да јачање веза „остаје стратешки приоритет за све нас“ - посебно у временима политичке и економске неизвесности.

„Ипак, мир, безбедност и просперитет морају да буду у потпуности консолидовани у Југоисточној Европи“, нагласио је. Говорећи о приоритетима српског председавања ПСЈИЕ, Јеремић је рекао да је продубљивање институционалног дијалога између ПСЈИЕ и Европске комисије, као и других грана структуре ЕУ, био један од приоритета Србије. „ЕУ је, као ОЕБС, важан члан Регионалног савета за сарадњу, који је оперативна рука ПСЈИЕ... **Очекујемо да ће предстојећи избор за новог генералног секретара Савета за регионалну сарадњу (РЦЦ) и мог драгог пријатеља и колеге Горана Свилановића - унети нову динамику и допринети још тешњој сарадњи између РЦЦ и ПСЈИЕ**“, рекао је Јеремић. Министар Јеремић је подсетио да је Србија 2011. године успешно председавала разним регионалним организацијама, међу којима Централноевропском иницијативом, Јадранско-јонском иницијативом и ПСЈИЕ. Он је подсетио на приоритете председавања Србије, међу којима су успостављање координисаног приступа борби против организованог криминала и тероризма, развој стратегије јачања заштите природне средине, као и промовисање културне сарадње.

„Верујемо да је културна димензија интегрални део окончања процеса помирења, као и решавања питања избеглица“, рекао је шеф српске дипломатије и додао да ће Србија наставити да игра активну улогу у јачању веза Југоисточне Европе са Унеском. Он је истакао да су током српског председавања предузети конкретни кораци у постизању консензуса о томе како да се у потпуности заштите права избеглица на Балкану. Подсећајући на министарску конференцију на ту тему у новембру у Београду, Јеремић је навео да је том приликом потврђена политичка воља учесника да наставе да се ангажују на проналажењу свеобухватног регионалног решења за проблеме избеглица.

Институционално јачање ПСЈИЕ и обезбеђивање нужних алатки за ефикасније решавање регионалних изазова било је, према његовим речима, једно од најважнијих питања на којима се Србија ангажовала током свог председавања.

ОБИЈЕНА КУЋА

Вечерње Новости, Датум : 15.6.2012, Страна : 26

Пљачка српске имовине

КЛИНА - У повратничком селу Клинавац, код КLINE, на Космету, прексиноћ је обијена и опљачкана кућа чији је власник Србин, чиме је настављена серија пљачке имовине српских повратника у Метохији. Са куће у власништву Горана Видића скинути су прозори и однето је комплетно покућство.

Како истичу представници села, од тридесетак српских домова, до сада је опљачкано њих десетак због чега постоји опасност да се повратници, који су осим пљачкама изложени свакодневним претњама и уценама, поново иселе из својих домова.

PRESS CLIPPING

Четвртак 21.06.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СРБИЈА ЕВРОПСКИ РЕКОРДЕР ПО БРОЈУ РАСЕЉЕНИХ И ИЗБЕГЛИХ

Политика, Датум : 20.6.2012, Страна : А8

У свету се данас обележава Међународни дан избеглица, а према подацима Комесаријата за избеглице, Србија је на првом месту у Европи по укупном броју расељених и избеглих лица.

„У Србији статус избеглица има 66.000 лица из Босне и Херцеговине и Хрватске и око 210.000 интерно расељених лица са територије Косова и Метохије”, рекла је за Танјуг заменик комесара за избеглице Светлана Велимировић. Она је додала да је Србија у претходних 20 година, према заједничким подацима Комесаријата за избеглице и Високог комесаријата за избеглице УН, пружила уточиште за више од 850.000 људи угрожених ратом.

Велимировићева је истакла и да је највећи проблем решавање стамбених поседа, јер више од 60 одсто избеглица и бивших избеглица нема решено стамбено питање, али да је велики проблем и запошљавање.

Као пример, она је навела да су у функцији 39 колективних центара, као и да се од тог броја 13 налази на Косову и Метохији у којима је смештено око 3.100 лица – 600 избеглица из бивших СФРЈ република и 2.500 интерно расељених лица.

Она је подсетила и да је одржавањем две министарске конференције 2010. и 2011. године и донаторске конференције у Сарајеву у априлу ове године, прикупљено око 300 милиона евра за решавање стамбених питања најугроженијих избеглица у региону. Велимировић је навела и да ће Србија наставити да тражи трајна решења за сва лица која су морала да напусте своје домове из својих ресурса, али и уз подршку међународне заједнице.

ПРОЋЕ ЖИВОТ, А САЊАЈУ ДОМ

Вечерње Новости, Датум : 20.6.2012, Страна : 12

Србија на дан избеглих на првом месту у европи по броју расељених и прогнаних

Већина без крова. Изграђено 4.380 станова, недостаје још 10.000

ЕВО, сабирамо године, прођоше скоро две деценије живота у избеглиштву. У овај скромни собичак стала је сва наша избегличка мука. Прву поделу социјалних станова нисмо прошли. Кажу: има и горих судбина. Сачекаћемо и септембар, како су обећали, да и ми коначно добијемо кров над главом.

Радмила Миланко (51), из Обровца, тежак је инвалид. Са супругом Дамиром и ћерком Драганом, студенткињом, и сином Дамиром, најбољим дипломцем са Правног факултета, нада се дану када ће се, уместо у влажној просторији, са два гвоздена кревета и старим ормаром, у избегличком кампу у Крњачи код Београда пробудити у свом дому.

- Жао ми је деце, моје и туђе, која су остала жељна свега и детињство и младост проживела окружена избегличком муком - каже Радмила. - Али, и кад је било најтеже, нисмо губили наду. Не губимо је ни данас.

Породица Миланко је међу 3.100 људи који живе у преосталих 39 избегличких центара широм Србије. Од некадашњих 700 затворено је 661, а изградњом станова за најугроженије категорије њихов број ће се, кажу надлежни, и даље смањивати.

На Међународни дан избеглица, који се данас обележава, а према подацима Комесаријата за избеглице, Србија је на првом месту у Европи по укупном броју расељених и избеглих лица.

- У Србији статус избеглица има 66.000 лица из БиХ и Хрватске и око 210.000 интерно расељених лица са територије Косова и Метохије - каже Светлана Велимировић, заменик комесара за избеглице.

У претходних 20 година, више од 850.000 људи угрожених ратом нашло је уточиште у Србији. Али већина, чак око 60 одсто, према подацима Комесаријата за избеглице и Високог комесаријата за избеглице УН, нема решено стамбено питање.

- Трећина од преосталих 39 колективних центара налази се на Косову и Метохији - каже Велимировићева. - У њима је смештено 600 избеглица из бивших СФРЈ република и 2.500 интерно расељених лица.

До сада је широм Србије изграђено 4.380 станова. План је да се у оквиру Регионалног програма у наредних од пет до седам година у своје домове усели још 10.000 избегличких породица. На Донаторској конференцији одржаној у Сарајеву, формиран је поверилачки фонд којим управља Банка за развој Савета Европе.

Регионални пројекат вредан је 580 милиона евра. Захваљујући донацијама, кров над главом добиће 73.000 најугроженијих категорија избеглица и мањи број интерно расељених у региону.

Предвиђени су и други видови помоћи - између осталог, и откуп домаћанства са окућницом у вредности од 770.000 динара, као и помоћ у грађевинском материјалу или намештају по породици у вредности до 110.000 динара, као и донација пакета грађевинског материјала за радно способне породице, вредна 440.000 динара.

Антрфиле : Прикупљено 300 милиона ЕВРА

НА две министарске конференције, одржане у претходне две године, и на донаторској конференцији у Сарајеву, прикупљено је око 300 милиона евра за решавање стамбених питања најугроженијих избеглица у региону - каже Светлана Велимировић.

ПОЧЕО ПОПИС ИЗБЕГЛИЦА-БЕСКУЋНИКА

Данас, Датум : 20.6.2012, Страна : 19

Градска управа за социјалну заштиту данас ће почети са евидентирањем стамбених потреба избеглих и расељених лица који имају пребивалиште или боравиште на територији Новог Сада. Евиденција се ради како би се тачније сагледала ситуација у којој се налазе ови људи, и утврђене стамбене потребе у циљу пружања помоћи онима који су се определили за интеграцију, односно останак у Новог Саду.

Евидентирање траје сваког радног дана до 18. августа, а избегли и прогнани који немају решено стамбено питање треба да се јаве у месне заједнице у делу града где пребивају.

УЈЕДИНИЛИ СЕ СРБИ

Данас, Датум : 21.6.2012, Страна : 3

Видовдан ће у Грачаници први пут заједно обележити српска и косовска општина

Срби на КиМ без обзира на разлике иду ка истом циљу, каже министар Богдановић На прослави нам не требају политика и поделе, став је СПЦ Финансирамо концерт Биљане Крстић, кажу из општине Грачаница

Грачаница, Београд - Упркос двовлашћу у Грачаници, где се налазе седиште општине Приштина које спада под систем локалне самоуправе Србије и центар грачаничке општине из система Владе Косова, овогодишња прослава Видовдана у централном делу КиМ требало би да буде у знаку „националног јединства“, тврде у обе општине, као и у Београду.

У припремама за обележавање 623. годишњице Косовског боја учествују Епархија рашко-призренска, Министарство за КиМ преко Дома културе Грачаница, као и косовска општина Грачаница.

Из више извора на северу КиМ Данасу је потврђено да политички представници Срба из овог дела Покрајине 28. јуна неће доћи у Грачаницу и на Газиместан.

„Као и претходних година, Видовданске свечаности под покровитељством Министарства за КиМ организује Дом културе Грачаница. Министарство је припремило више од 10 аутобуса за превоз расељених косовских Срба“, каже за Данас министар за КиМ Горан Богдановић.

На питање Данаса да ли је за званични Београд политички проблематично учешће косовске општине Грачаница у организацији прославе и евентуални долазак српских министара из Владе Косова, Богдановић одговора да је „Видовдан свесрпски сабор и празник од општег националног значаја, на који Срби не би требало да се деле“. Према његовим речима, „сви Срби, без обзира на постојеће разлике, иду ка истом циљу“.

„Епископ рашко-призренски Теодосије одржао је састанак с председницима општина Приштина и Грачаница на којем је договорено да се овогодишње видовданске манифестације одрже без политике и подела. У договору са Црквом, општина Грачаница је обезбедила бину“, објашњава за Данас Дејан Јевтић, директор Дома културе.

Иако се на терену спекулише да Приштина финансира прославу, Јевтић тврди да је косовска општина укључена „само организационо, али не и финансијски у обележавање Видовдана, које као и до сада организује Дом културе Грачаница уз подршку Београда“.

Видовданске свечаности почеле су још 4. јуна, а у току је низ манифестација, које ће се завршити у порти манастира Грачаница избором најлепше „Косовке девојке“ 26. јуна, затим доделом песничких награда 27. јуна, а на сам Видовдан литургијом у манастиру и парастосом на Газиместану.

- Општина Грачаница је, у договору са Црквом, предузела све да манифестацију подигнемо на што виши ниво. Обезбедили смо бину с расветом у манастирској порти, а финансијски помажемо одржавање концерта Биљане Крстић и позоришних представа, које Црква организује - каже за Данас Бојан Стојановић, председник косовске општине Грачаница.

Стојановић тврди да на Видовдан неће бити позвани представници Владе Косова, а из Епархије рашко-призренске поручују да на Видовдан „неће делити људе по политици и да су сви добродошли“.

Антрфиле : Неизвесно да ли ће Николић на Косово

Како је Данасу речено у Председништву Србије, још је рано за одговор на питање да ли ће 28. јуна у Грачаници и на Газиместану бити и нови председник Републике Томислав Николић, који се тренутно налази у Рио де Жанеиру на конференцији УН.

Патријарх српски Иринеј, како је Данасу незванично потврђено у Патријаршији, на Видовдан ће служити свету архијерејску литургију у Грачаници и парастос српским јунацима на Газиместану. За сада је изванредно и долазак епископа бившег захумско-херцеговачког Атанасија (Јевтића). Да ће на Косово отићи за Данас је потврдио и министар Горан Богдановић.

„ЕРП у егзилу“

Видовдан ће и ове године свечано бити обележен и у „ЕРП у егзилу“, како себе називају рашчињени епископ бивши рашко-призренски Артемије и њему верни монаси. Централна свечаност, како је Данасу речено, одржаће се у „катакомби“ у Барајеву - манастиру светог Јустина Ћелијског, где ће литургију служити владика Артемије. Као и прошле године, припрема се Видовданска литија - наставак вишегодишње традиције Видовданског марша, која ће уочи празника кренути с Трга републике у Београду.

У СРБИЈИ 300.000 РАСЕЉЕНИХ ЛИЦА

Преглед, Датум : 21.6.2012, Страна : 5

Јуче и код нас обележен Светски дан избеглица

Дневно се реши стамбени проблем пет расељених и избеглих породица, а тим темпом је потребно још 17 година да се реши проблем свих расељених и избеглих, каже комесар за избеглице Владимир Цуцић

У Србији живи око 300.000 избеглих и расељених особа, од којих је њих 3.000 смештено у колективним центрима о којима се стара држава, а око 12.000 њих је у такозваним непризнатим центрима. Комесар за избеглице Владимир Цуцић изјавио је јуче, поводом обележавања Светског дана избеглица, да је свака десета особа коју срећемо на улици у Србији дошла принудно односно протерана је однекуд.

„Никог нећемо иселјавати, ми људе уселјавамо. Нико није изашао на улицу из центра. Годишње затварамо по десет колективних центара са у просеку око 1.200 људи. Нешто мање од 3.000 људи је остало у центрима, али имамо их још 2.000 у непризнатим центрима којима нико није помогао, јер нема правног основа и близу 10.000 људи је у неформалним ромским насељима, који су дошли са Космета“, рекао је Цуцић.

Он је новинарима приликом посете колективном центру избеглих и расељених у Крњачи рекао да је, имајући то у виду, тешко схватити да овај дан треба посебно обележавати. „Око 300.000 људи у Србији се сваког дана буди као интерно расељена особа или избеглица. САД и ЕУ су направиле најбитнији притисак да за регионални процес који је завршен донаторском конференцијом и очекујемо да кроз њега у наредних пет година 16.780 породица у Србији добије трајно решење својих проблема“, навео је комесар.

Амбасадорка САД у Србији Мери Ворлик рекла је у центру у Крњачи да су САД од 1997. године донирале више од 30 милиона долара за решавање проблема избеглица. „Привржени смо идеји да што више помогнемо људима који су патили и обезбедимо бољу будућност за њих и њихове унуке. И даље ћемо радити с комесаријатом, УНХЦР-ом и ОЕБС-ом на томе да се пронађе адекватно решење“, рекла је Ворлик.

Она је апеловала на све грађана да размисле шта могу да учине за бољу будућност избеглих и расељених у Србији, чијом ситуацијом је, како је истакла, веома дирнута. „Многе од ових породица су у тешкој финансијској ситуацији и здравље им је угрожено. Много година су овде, па су и емоционално угрожени и морамо им помоћи“, казала је амбасадорка.

Цуцић је казао и да се у Србији дневно за пет породица расељених и избеглих реши стамбени проблем, али да је тим темпом потребно још 17 година да се реши проблем свих расељених и избеглих. „Пет проблема дневно решавамо. У некој од 120 општина људи добију грађевински материјал, монтажну кућу, сеоско домаћинство или стан. Тим темпом нам треба још 17 година да решимо проблем.

Надамо се да јако брзо неће бити овог центра, да неће бити центра у Смедереву и ниједног центра у Србији“, навео је комесар. Он је додао да је у Србији било 700 колективних центара у којима је било смештено око 60.000 људи, а да је остало још 38 центара укључујући Косово и Метохију, где их је 13.

Према речима Цуцића, Комесаријат за избеглице је једна од ретких институција у Србији чији се буџет повећава, али, како је додао, не треба Србија да решава проблеме јер су у Србији потребе, а права негде другде. „Да је проблем решен као у Босни - Комисијом за имовинске захтеве, да је људима враћено њихово, не бисмо имали никог овде, да не постоји 36.000 уништених имовина на Космету.

Враћање станова и пензија у Хрватској није наше питање, већ уп-раво оних који и после 20 година одбијају да та права врате“, навео је он.

Цуцић је казао да, нажалост, није извршена супституција и поред свих напора САД и ЕУ и истакао да Србија није ником запалила кућу нити ускратила нешто.

Комесар је захвалио Мери Ворлик на ангажовању у решавању проблема избеглих и расељених и истакао да је она једна од ретких из дипломатског кора која је у томе истрајна и максимално посвећена. Амбасадорка САД је пре посете колективном центру у Крњачи обишла и прву зграду социјалног становања за избегла и расељена лица у Великом Мокром Лугу, као и породицу Фуруновић избеглу са Косова, настањену у београдском насељу Миријево. Породица Фуруновић се бави грнчаријом и у више наврата је добила помоћ од Канцеларија Стејт департмента за машине које користи у породичном занату, којим се бави већ седам генерација.

Амбасадорка је у Великом Мокром Лугу посетила трочлану породицу Дашић, избеглу са Космета, а настањену у недавно насељеној згради са 20 станова за избегле и расељене.

800

Курир, Датум : 21.6.2012, Страна : 4

800 избегличких породица стамбено је збринито у Војводини, саопштио је Фонд запомоћи избеглима

ТРАЖИМО ФОНД ЗА ИЗБЕГЛЕ

Курир, Датум : 21.6.2012, Страна : 4

Миодраг Линта

БЕОГРАД - Коалиција удружења избеглица затражила је јуче да се будућа влада и нови парламент озбиљније позабаве проблемима ове популације и остварењем њихових права.

- Тражићемо оснивање фонда чији би задатак био да помогне интеграцију оног дела избеглих и прогнаних који су и даље подстанари или живе у колективним

центрима, те да се подстакне повратак отетих имовинских права - казао је председник коалиције Миодраг Линта.

ИЗБЕГЛИЦА ЈЕ СВАКИ ДЕСЕТИ ЧОВЕК У СРБИЈИ

Курир, Датум : 21.6.2012, Страна : 7

Амбасадорка САД посетила колективни центар у Крњачи

Са 300.000 избеглих наша земља је прва у Европи

БЕОГРАД - Опстанак!

- Око 300.000 расељених или избеглих лица налази се у Србији. У колективним центрима има око 3.000 људи, још 2.000 борави у непризнатим центрима и око 10.000 у неформалним ромским насељима - рекао је Владимир Цуцић, комесар за избеглице, који је са амбасадорком САД Мери Ворлик посетио избеглице у колективном центру у Крњачи.

На Међународни дан избеглица комесар је истакао да у Србији сваки десети човек има статус избеглог лица и да смо први у Европи по њиховом броју. Мери Ворлик каже да је влада САД за решавање тог проблема, као и проблема затварања колективних центара, од 1997. издвојила 30 милиона долара.

Антрфиле : Проблем трговине људима

Амбасадорка САД у Србији Мери Ворлик изјавила је да је Србија урадила много у решавању проблема трговине људима и да убудуће треба све више да ради на заштити жртава и судском гоњењу оних који се баве трафикингом.

- САД верују да је Србија напредовала у решавању проблема трафикинга, али треба обезбедити да тај проблем буде међу приоритетима - истакла је амбасадорка.

PRESS CLIPPING

Уторак 26.06.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ДИСКРИМИНАЦИЈА ПОВРАТНИКА У СТАМБЕНОМ ЗБРИЊАВАЊУ

Политика, Датум : 22.6.2012, Страна : А4

Загреб – Невладина организација Српски демократски форум (СДФ) упутила је отворено писмо премијеру Зорану Милановићу и надлежним министрима, у коме упозорава на негативну праксу око стамбеног збрињавања српских избеглица и повратника у Хрватску, преноси Танјуг.

Само се овој категорији страдалих у рату у поступку стамбеног збрињавања додатно отежавају права и обавезе, јер морају у континуитету током шест месеци боравити у стану или кући које су добили од државе на коришћење у поступку стамбеног збрињавања, истиче СДФ.

Како наводе из форума, ако повратници у тим становима не бораве у поменутом периоду, државно тужилаштво против њих покреће тужбе по службеној дужности за накнаду и повраћај средстава.

Моментално постоји 150 тужби против власника којима је држава утврдила да не станују континуирано шест месеци у кућама или становима у којима им је држава дала право стамбеног збрињавања.

Како истичу у СДФ-у, повратници нису у могућности да плаћају трошкове јер се најчешће налазе у лошој материјалној и животној ситуацији, немају никакве услове за живот, а имају обавезу континуираног становања у објектима без могућности слободног располагања њима и тражења посла негде другде или избивања због приватних разлога.

Додатни проблем представља чињеница да се овакво кажњавање односи само на Србе повратнике, који су због исте нелегитимне и недемократске праксе већ изгубили станарска права 1991. и 1995. године зато што у становима нису боравили шест, односно три месеца.

„Ни тада, а ни данас држава није уважила чињеницу више силе и стварне немогућности боравка у наведеним становима или кућама, као што данас додатно кажњава само ту категорију ратних страдалника и једино њима контролира и ограничава слободно располагање имовином и правом на дом”, истиче СДФ.

Они су на такву праксу, која је у супротности са правном тековином Европске уније и хрватским уставом, упозоравали и кроз Платформу 112, у којој су невладине организације у Хрватској пратиле права и обавезе које Хрватска треба да испоштује кроз поглавље 23 (основна људска права и правосуђе) до коначног уласка у ЕУ.

ОПОМИЊУЋА „ГОМИЛА ШУТА”

Политика, Датум : 26.6.2012, Страна : А23

УВОДНИК, Миленко Пешић

Да ли је Хајредин Кучи на Светски дан избеглица, када је позивао Србе да се врате у своје куће и на своја имања, обећавајући помоћ косовске владе, знао да је декану Медицинског факултета Томиславу Ђокићу од породичне куће старе 200 година остала гомила шута?

Ако и није чуо експлозију у центру Приштине, онда је његов колега у влади, шеф косовске полиције Бајрам Реџеџи требало да га обавести шта се десило.

Професор Ђокић је у разговору са колегом Живојином Ракочевићем објаснио зашто је остао без имовине: „Нисам хтео да продам родну кућу, јер је у мени страх да бих њеним нестанком продао себе.”

Зато је позив Тачијевог заменика Србима да се врате на косовска огњишта више него лицемеран. Властима у Приштини је до мултиетничког Косова, које заговара међународна заједница, стало као до лањског снега. Да није тако не би се на КиМ за 13 година од 200.000 интерно расељених лица вратило тек нешто више од 7.000 Срба.

А они који су се вратили, поготово јужно од Ибра, живе у гетима и сталном страху за своје животе и имовину. Само у току овог месеца у селу Калиновац код Клине опљачкано је десетак повратничких кућа, у јужној Митровици је претучен монах Митрофан...

Јово Јовић, председник Месне заједнице Калиновац, отворено каже да више не зна од кога да траже помоћ: „Сви ћуте и као да једва чекају да се иселимо.”

На тај корак су се половином јуна одлучила породица Ђоровић из Клине, јер је дара превршила меру. Милен и Слободанка Ђоровић су поручили, пошто су им „непознати починиоци” мишомором отровали зимницу, да су продали кућу и да се трајно исељавају са Косова.

Све ово говори да су Срби јужно од Ибра препуштени себи самима. Тачно је да Београд помаже онима који хоће да се врате на своја огњишта да почну живот испочетка: купује им тракторе, даје семенску робу, саднице, стоку, опрема школе, али оно што је најважније, Београд не може да им пружи физичку заштиту, осим да апелује на међународне представнике у покрајини. Ни Косовска полицијска служба не улива сигурност Србима. Углавном реагују тек када се нешто деси, а починиоци ретко када буду откривени. А да се не заваравамо, ни Еулкс ни Кфор нису на Косову да би штитили Србе.

Колико ће онда још српских кућа на Косову бити опљачкано или минирано само зато што њихови власници нису хтели да их продају Албанцима?

Према подацима Невладине организације „Центар за мир и толеранцију”, у овом тренутку постоји 22.000 захтева за повратак узурпиране српске имовине. Привредна комора Србије је својевремено имовину протераних Срба на КиМ проценила на четири милијарде долара.

И док председникови људи на Андрићевом венцу трагају за формулом како да разговоре са Приштином подигну на „виши политички ниво”, а да не испадне да тиме признају Косово, срушене куће професора Томислава Ђокића и Миланке Весић у Приштини опомињу да од српске имовине на КиМ на крају може остати само гомила шута.

ШТРБАЦ: ХРВАТСКА ОСТВАРИЛА САН

Политика, Датум : 26.6.2012, Страна : А4

Бањалука – Директор Документационо-информативног центра „Веритас” Саво Штрбац изјавио је јуче да је Хрватска остварила сан свог председника Фрање Туђмана, који је својевремено рекао да број Срба треба свести на подношљив ниво, преноси Танјуг. Штрбац је подсетио на план бившег хрватског председника Туђмана, који је казао да ће проблем Срба, као реметилачког фактора, за сва времена бити решен када их буде у подношљивом броју.

„Хрвати су остварили свој сан. Добили су државу без Срба или са једним подношљивим бројем, како су они рекли. План Туђмана је да ће проблем Срба, као реметилачког

фактора, за сва времена бити решен када их буде мање од три одсто”, рекао је Штрбац поводом 21. годишњице хрватске независности.

Он је навео да, с једне стране, разуме Хрвате, али да не разуме то што им је благослов дала и сад им даје међународна заједница, која их прима у све евроатлантске институције и поред тога што није обезбеђен повратак прогнаних Срба.

БЕЛЕЖЕ ИЗБЕГЛИЦЕ БЕЗ КРОВА НАД ГЛАВОМ

Дневник, Датум : 26.6.2012, Страна : 9

У КАРЛОВЦИМА

У Сремским Карловцима у току је евидентирање избеглица и интерно расељених лица заинтересованих за трајно решавање стамбеног питања у Србији. Они који нису до сада успели да дођу до крова над главом и нису стекли повратнички статус могу до 31. јула да се јаве поверенику за избеглице у карловачкој општини, Трг Бранка Радичевића 1. Ту ће добити све додатне информације о овом попису, који треба да покаже колико још има оних који нису су стамбено збринути. Реч је о акцији која се спроводи на територији целе државе у организацији Комесаријата за избеглице.

Канцеларија карловачког повереника за избеглице отворена је сваког радног дана од 8 до 13 часова за странке, а информације се могу добити и на број телефона 685-3075

PRESS CLIPPING

Среда 27.06.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

КАМЕНОВАНА КУЋА СРБИНА ПОВРАТНИКА У СЕЛУ КОД ИСТОКА

Политика, Датум : 27.6.2012, Страна : А6

Приштина – **Непознати нападачи каменовали су прошле ноћи у селу Жач код Истока на Косову кућу Србина повратника Вељка Коматовића**, који је агенцији Бета рекао да је у нападу повређен његов пас и да је оштећена приколица у дворишту.

„Ноћас нисмо спавали, јер је комшија звао око поноћи и рекао да се неко мота око његове штале. Тако смо остали будни и нешто после два сата по поноћи зачуо се снажан прасак. Истрчао сам из куће у двориште када је другим каменом погођен пас, а онда се све утишало”, рекао је Коматовић, преноси Бета.

ЗАГРЛИ МЕ, ЗАГРЛИ ЈАКО

Вечерње Новости, Датум : 27.6.2012, Страна : 13

У УТОЧИШТУ ОМЕТЕНИХ У РАЗВОЈУ КОЈИ СУ ПЕРАСЛИ ДОМОВЕ И ХРАНИТЕЉСКЕ ПОРОДИЦЕ

Несвесни свог недостатка, и у петој деценији су - деца. Покушавају да живе као остали

ПЕРАСЛИ су дечје године, а остали деца. Велика деца. Игре и играчке животно су им важне, исто колико и топао загрљај. И људске речи које лече њихов, од рођења заробљени ум.

Они своје несреће нису свесни. Срећу, ипак, траже у свом, маленом свету, ослоњени једни на друге, стварајући себи амбијент да живе као сав остали свет.

- Ја сам Горица. Гога Весић. А зову ме и Гогили. Имам (показује прсте) три године... Не, не, имам 30 година. Да вас послужим?

- Горицу је од рођења болест омела да се развије као њени вршњаци.

Зауоставила је у одрастању, па је и у четвртој деценији - дете. Једно велико дете.

Адреса, на којој живи са још четворо „другара“, махом старијих од тридесет - новобеоградска Улица Цона Кенедија 1. Стан је на првом спрату. Уточиште за њих, прерасле и домове и хранитељске породице, у којима су боравили до пунолетства. Сада су добровољна брига европске асоцијације АПИ, организације која је изнајмила стан за ових петоро људи и плаћа га. Као и остале трошкове њиховог боравка на овој, али и другим адресама у Београду. Реч је о организацији која их усмерава ка бољој интеграцији у заједници.

- Ја сам Влада Ђирић, фудбалер. Волим ОФК „Београд“, навијам за њега - показује Влада исечке из новина, све вести о омиљеном клубу. - Заједно Гога и ја. И ми се волимо. Сви знају да се волимо...

Координаторка Катарина Тадић представља и друге чланове маленог, топлог домаћинства.

- Ово је Јовица Павловић, па Јелена Симановић, а ово је наш Лаки, Предраг Латас (Лаки неће да се упозна са „непознатима“). Има 49 година, а срамежљив је и покрива лице шакама. Охрабрио се тек после десетак минута.

- Ја сам кошаркаш. Играм овде са друштвом из краја. Воле ме, а волим и ја њих да волим - говори брзо. - Само не волим када дођу нови асистенти. Ето, Каћа, да ти и то кажем. Катарина Тадић узвраћа да је озбиљно прихватила Лакијеву примедбу и да ће је размотрити. Асистенти Биљана Репић, Сузана Ристић и Александар Станковић, навикли на овакве примедбе, само су се насмејали. Смех се проширио, па је цела заједница, одједном, сва у смеху.

- Загрли ме, загрли ме јако - скочила је Горица и зачас је била у загрљају са Каћом. Дугом загрљају.

- Они су, ма колико им наша пажња била посвећена, увек жељни љубави. Као права деца. Искрени и добри.

Ова „деца“ (од 25. године о њима брине АПИ у Београду) уточиште су нашли у седам београдских станова, на различитим адресама. Четири таква стана уступио им је град. Три су закупуљена и опремљена.

- Из дома за децу и омладину ометену у развоју у Сремчици, 23 је наших штићеника - прича нам Катарина. - И они су, заиста, прави домаћини овог простора. Уређују га, наравно, уз нашу помоћ. И помало сами зарађују за џепарац. Од 25, само четворо није радно ангажовано. Изашле су нам у сусрет бројне фирме. Тако Горица и Лаки раде у „Меку“... („Бришемо тацне, столове, спремамо оно што остане после гостију“, додају Гоги и Лаки). Други су ангажовани у пекари, ХОМ центру, НК „Инжењерингу“...

- Слаба зарада, шта је 500 динара - поново се убацује у причу Лаки. - Тражићу други посао.

Сви су се поново насмејали, јер њихов посао је једном недељно, по два сата. Катарина Тадић каже:

- Нама је важно и то да је комшилук ове људе лепо прихватио. Посећују их, а и они код њих одлазе на кафу. Људи их разумеју, доносе слаткише, поврће....

Милићи, Крсмановићи, Аџићи... Стокановићи. Они ту пажњу памте. О њој причају. Она им греје срца, јер су као деца. Велика, а права деца.

Антрфиле : двострука помоћ

ТОКОМ вишегодишњег трајања пројекта за помоћ и подршку особама са тешкоћама у интелектуалном развоју, АПИ је са овим подршку спојио и помоћ прогнанима из бивших југословенских република и расељенима са Косова. Тако посао асистената искључиво добијају избегли и расељени. Малу заједницу, као што је ова у Цона Кенедија 1, надгледа и помаже јој по двоје до троје асистената.

СТРУЧНОСТ УМЕСТО ПОЛИТИКЕ

Преглед, Датум : 7.6.2012, Страна : 5

„Незапосленост, нерешен стамбени и правни статус највећи су проблеми око 500.000 избеглица, који данас живе у Србији, где су се доселили због грађанског рата из бивших југословенских република, Хрватске, БиХ, Словеније, те услед проблема на Космету. Због тога ће приоритет у будућем раду бити пројекти намењени радном и економском оснаживању избеглица, те сакупљању средстава и донација из домаћих и страних извора“, истакао је јуче новоизабрани председник Удружења избеглица и прогнаника Игор Ристић.

Он је након именовања на ванредној изборној скупштини удружења указао на многе пропусте у раду бившег руководства, што ће се, по његовим речима, превазићи стручним радом и кадровским решењима.

На скупу су изабрани три потпредседника, управни, надзорни и извршни одбор те измењени статут.

Генерални секретар удружења Томо Купрешаковић навео је да очекује нормализацију рада ове организације која је протеклих десет година била изложена самовлашћу досадашњег председника Милорада Муратовића.

Кадровске и нормативне измене овог удружења подржали су Асоцијација избегличких и других удружења Срба из Хрватске, Црвени крст Србије и многе невладине организације. Расцеп и бројне свађе у удружењу, чије је седиште већ 20 година у центру Београда, поред железничке станице, су кулминирали када група избеглица окупљених око Коалиције избегличких удружења недавно провалила у просторије удружења. Суштина спора је у неслагању већине чланова удружења.